

۱-بخش اول: تست های نمونه نانوذرات پوشش دار شده با گلوکز

MRI یک روش تصویربرداری با توان جداسازی فضایی بالا است. مزیت دیگر MRI نسبت به روش‌های تصویربرداری دیگر مثل برش نگاری گسیل پوزیترون کار با پرتوهای غیریونساز است. اما MRI دارای حساسیت پایینی است و بنابراین ضروری است که این کاستی با روش‌های نوین برطرف شود. استفاده از مواد کنتراست‌زاوی مثل گادولینیوم و مشتقات آن تا حدودی این کاستی را جبران می‌کند.

گادولینیوم به عنوان ماده‌ی کنتراست‌زاوی مثبت مطرح است. مواد کنتراست‌زاوی مثبت موادی هستند که با حضور خود تصاویر را روشنتر نمایان می‌کنند. گادولینیوم عنصری خاکی کمیاب با عدد اتمی ۶۴ و از لantanیدها است. این عنصر به صورت Gd^{3+} یک ماده‌ی پارامغناطیسی مطلوب است و گشتاور مغناطیسی بزرگی دارد، ولی بسیار سمی است. بنابر این از این ماده به صور تسلات استفاده می‌شود. شلات‌ها موادی هستند که دارای میل ترکیبی بالایی با یون‌های فلزی هستند. از ویژگی‌های مهم این ماده برخلاف SPIO که برای اندام‌های ویژه مانند کبد، کاربرد دارد، برای تصویربرداری کل بدن نیز استفاده می‌شود.

اگر از نانوذرات در ابعاد مولکولی استفاده شود، کار کرد آن افزایش می‌یابد. ویژگی‌هایی که سبب افزایش کارآیی نانوذرات می‌شود، عبارتند از: ۱) نسبت سطح به حجم بیشتر که بر این اساس تعداد اتم‌های بیشتر در سطح نسبت به حجم خود، ۲) اندازه کوچک آن‌ها که در اندازه‌ی ساختارهای زیستی مانند پروتئین‌ها است و بنابراین توانایی نفوذ به فضای بین سلولی و درون سلول‌ها. کاربرد نانوذرات در MRI و در تصویربرداری مولکولی، تحت عنوان تصویربرداری مولکولی تشدید مغناطیسی می‌باشد. در این حالت با افزایش حساسیت تصویربرداری در ابعاد سلولی امکان‌پذیر می‌شود و آشکارسازی و پیشگیری زودتر ممکن می‌گردد و فرآیند "آشکارسازی و پیشگیری"، جایگزین "دیدن و درمان" می‌شود.

نانوذرات مورد استفاده در MRI باید زیستسازگار، آب دوست، غیرسمی و دارای آسودگی بالایی باشند.

اگر ماده زیستسازگار و آب دوست باشد، می تواند ماندگاری بالایی در سامانه گردش خون داشته باشد و بنابراین

زمان طولانی تری برای تصویربرداری ایجاد کند.

زیستسازگاری، آب دوستی و جلوگیری از تجمع نانوذرات با پوشش دهی ممکن می شود. براساس بررسی های انجام شده استفاده از پلیمرها می تواند این کاستی را رفع کند. بنابراین معرفی و بررسی پوشش دهی های گوناگون ضروری می باشد.

علاوه بر زیستسازگاری و آب دوستی ، سمیت سلولی نیز یک عامل حیاتی است که باید در استفاده از نانوذرات کنتراست زا در نظر گرفته شود، چون این مواد در اندامها ذخیره می شوند، لازم است که اثرات جانبی حاد این مواد با آزمایشات سمیت سلولی قبل از تزریق بررسی شود.

استفاده از پلیمر ,**DEG, mPEG (different MW), Liposome, DGlcucose**

به عنوان عوامل زیستسازگار می تواند در کنار نانوذرهای گادولینیوم ویژگی منحصر بفردی به ماده از دید تصویربرداری بدهد.

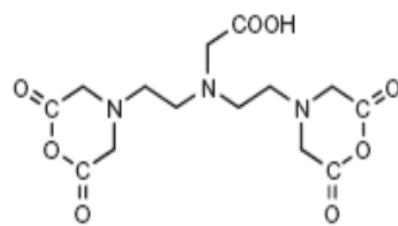
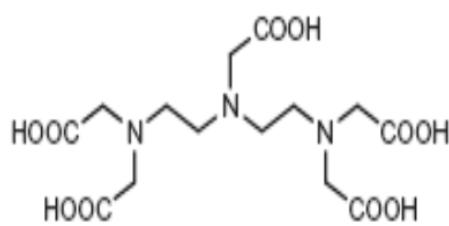
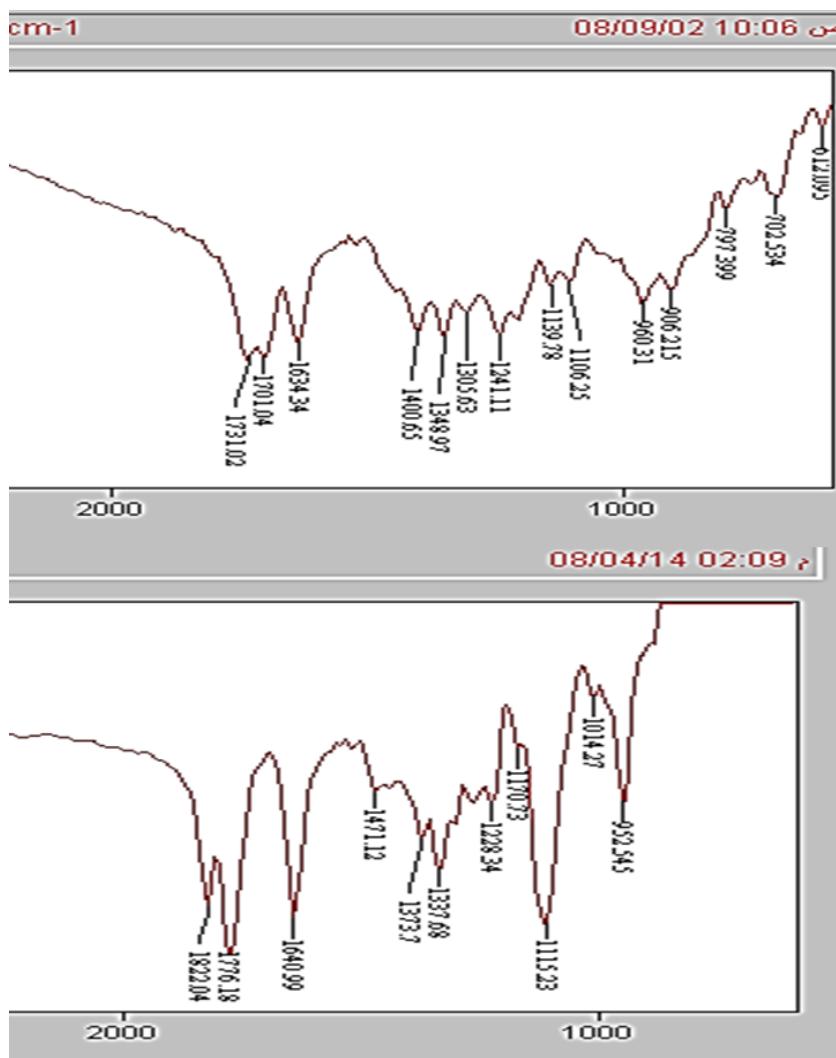
یکی از ویژگی های بیوشیمیایی سلولهای سرطانی بد خیم افزایش متابولیسم گلوکز است. بر این مبنای رادیوداروی مورد استفاده در PET، فلوبیورو داکسی گلوکز یا FDG می باشد که به عنوان یکی از پر کاربرد ترین ترکیبات در تشخیص بیماری سرطان بکار می رود. رادیوداروی FDG دارای هزینه تولید بسیار زیادی بوده، نیمه عمر کوتاهی دارد، رادیواکتیو بوده و نیاز به دو دستگاه گران قیمت cyclotron و PET دارد. که این محدودیتها باعث شده است تا محققین به فکر جایگزینی روش های جدید باشند . بنابراین در این طرح روش تصویربرداری مولکولی تشدید مغناطیسی بر مبنای ماده کنتراست جدید یعنی نانوذره گلی کوزیله گادولینیوم (با الگوبرداری از ۲-فلوریو -۲-

داکسی گلوکز) که ضمن عدم استفاده از اشعه های یونیزان دارای قدرت تفکیک فضایی بالا می باشد، مطرح گردیده است. بنابراین با شبیه سازی مکانیسم جذب FDG در سلول از طریق گادولینیوم گلی کوزیله شده می توان مسیر متابولیسم گلوکز و بافت‌های سرطانی در تصویربرداری مولکولی تشخیص مغناطیسی را نشان داد، که با اندازه گیری آهنگهای آسایش ترکیبات گلی کوزیله شده و مقایسه ای که از نظر شدت سیگنال و کنتراست بافت توموری انجام می شود، می توان برتری روش تصویربرداری مولکولی که توزیع مکانی و زمانی پروسه های سلولی مانند متابولیسم و عملکرد سلولی را به تصویر می کشد به روشهای معمول نشان داد.

بیناب فروسرخ تبدیل فوریه فروسرخ (FTIR) نانوذرات DTPA-pوشش دار شده با گلوکز

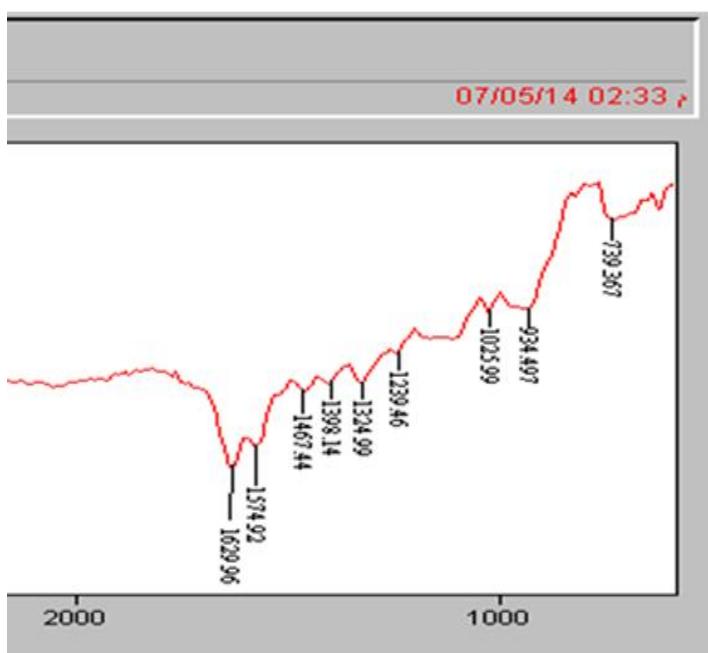
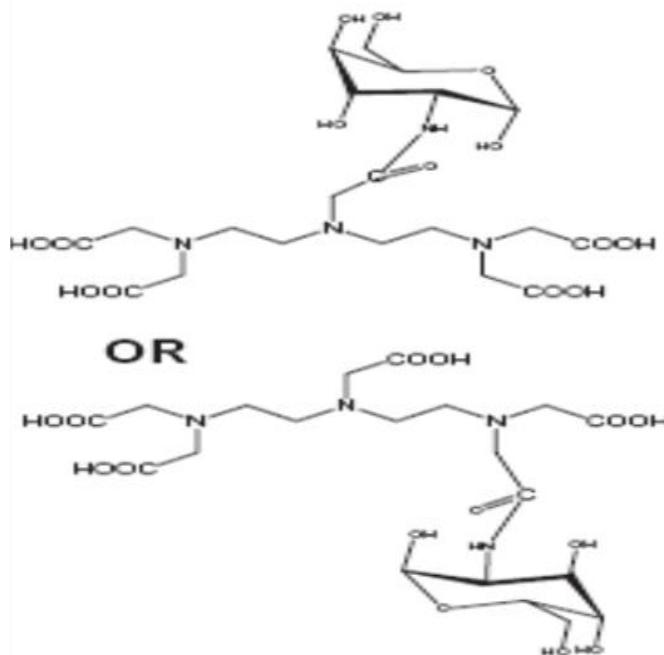
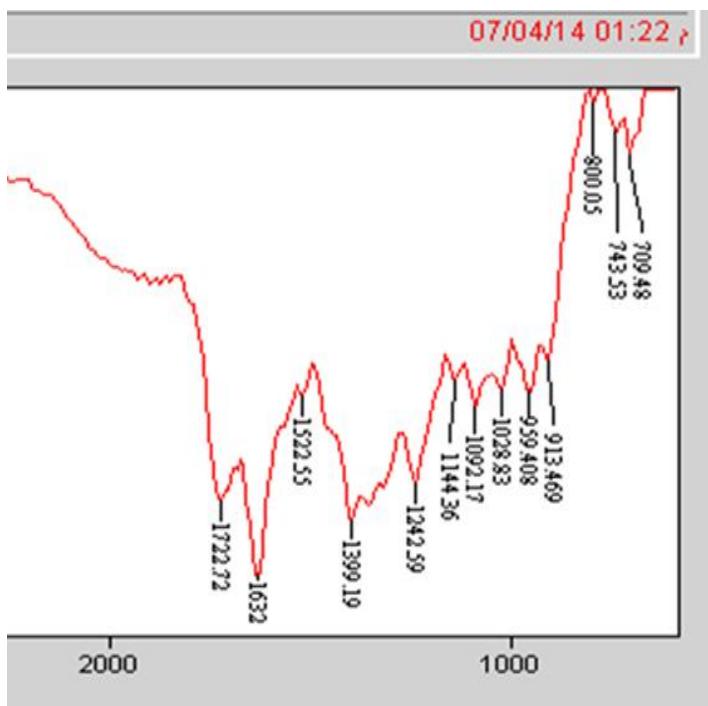
بیناب فروسرخ از تمامی نمونه ها توسط دستگاه بیناب سنج تبدیل فوریه انجام شد. مطالعه از دستگاه FTIR

(Tensor27, Bruker, Germany) استفاده شد

مشاهده پیک در ناحیه ۱۸۰۰ نشاندهنده تشکیل آنیدرید است.

شکل ۱- ۳- بیناب فروسرخ و پیوند شیمیایی به ترتیب برای (b, DTPA-bis(anhydride) (a, DTPA)

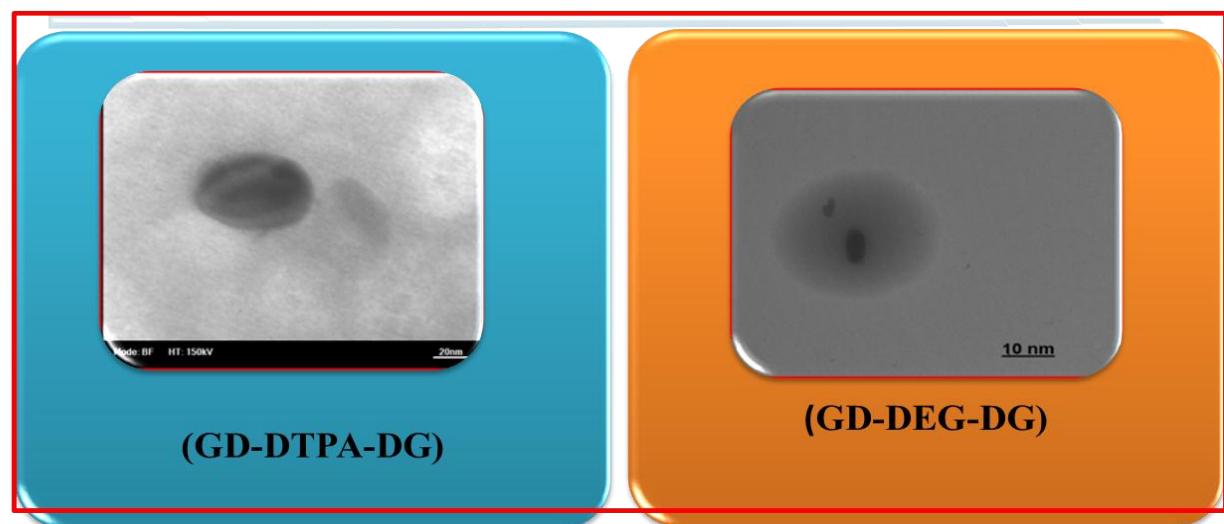
d

مشاهده پیک در ناحیه ۱۶۰۰ و ۳۴۰۰ نشاندهنده تشکیل پیوند آمیدی بین قند و (DTPA-bis(anhydride) است.

شکل ۱-۴- بیناب فروسرخ و پیوند شیمیایی به ترتیب برای (c، DTPA-DG (d، Gd-DTPA-DG

از بیناب سنجی فروسرخ FTIR برای شناسایی باندهای مشخصه بعد از تشکیل پیوند بین ترکیبات استفاده می‌شود. شکل ۸-۴ مقایسه‌ای بین DTPA-DG و بیناب DTPA می‌باشد. مشاهده پیک در ناحیه ۱۸۰۰ نشان دهنده تشکیل پیوند اندرید است (شکل ۸-۴b). مشاهده پیک در ناحیه ۱۶۰۰ و ۱۷۰۰ نشان دهنده تشکیل پیوند آمیدی بین قند و DTPA-bisanhydrate است.

سایز و مورفولوژی ساختار نانو ذرات بوسیله Transmission Electronic Microscope(TEM)

DLS size and PDI measurements

Nanoparticle	Hydrodynamic diameter(nm)	PDI
(GD-DEG-DG)	320 ± 13.7	0.41
(GD-DTPA-DG)	79.2 ± 4.5	0.39